

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/35/2022
Identifikačné číslo spisu: 5017200279
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5017200279.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej /sudca spravodajca/ a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X/XX, XXX XX C., zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Mejstříkom, so sídlom A. Kmeťa 19, 036 01 Martin, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 36338-7/2017-BA zo dňa 12.05.2017, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 26Sa/22/2019-65 zo dňa 25. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 26Sa/22/2019-65 zo dňa 25. novembra 2021 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd alebo správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 26Sa/22/2019-65 zo dňa 25. novembra 2021, postupom podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej č. 36338-7/2017-BA zo dňa 12.05.2017, ktorým žalovaná odvolanie žalobcu vo veci zániku a odňatia nároku na úrazový príplatok a zastavenia výplaty úrazového príplatku zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Dolný Kubín. Prvostupňový správny orgán svojim rozhodnutím č. 1209-6/2017-DK zo dňa 22.02.2017 rozhodol o tom, že žalobcovi odo dňa 03. januára 2017 zaniká nárok na úrazový príplatok priznaný rozhodnutím č. DK-50351/2016 a podľa ust. § 112 ods. 2, 4, a 6 zák. č. 461/2003 Z. z. a od 03. januára 2017 nárok na úrazový príplatok odníma a jeho výplatu zastavuje. O náhrade trov konania rozhodol súd poukazom na ust. § 167 ods. 1

S.s.p. a žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania z dôvodu jeho úspechu v konaní priznal.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu žalovanej zistil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Dolný Kubín rozhodnutím číslo:1209-6/2017-DK zo dňa 22.02.2017, rozhodla podľa § 85 zákona č. 461/2003 Z. z., že žalobcovi, ktorý bol uznaný za dočasne práceneschopného odo dňa 09.09.2016 v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 08.09.2016, odo dňa 03. januára 2017 zaniká nárok na úrazový príplatok priznaný rozhodnutím č. DK- 50351/2016 a podľa § 112 ods. 2, 4 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. od 03.01.2017 odňala nárok na úrazový príplatok a jeho výplatu zastavila. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu žalobca podal odvolanie. O odvolaní rozhodol druhostupňový správny orgán - Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím číslo: 36338-7/2017-BA zo dňa 12.05.2017 tak, že odvolanie žalobcu zamietla a v celom rozsahu potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín číslo: 1209-6/2017-DK zo dňa 22.02.2017. V odôvodnení žalovaná uviedla, že dôvodom zániku nároku poškodeného na úrazový príplatok, jeho odňatie a zastavenie výplaty úrazového príplatku odo dňa 03. januára 2017 bola skutočnosť, že dočasná práceneschopnosť poškodeného, ktorá trvala odo dňa 09.09.2016, prestala odo dňa 03. januára 2017 súvisieť s pracovným úrazom zo dňa 08.09.2016. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že nárok na výplatu úrazového príplatku sa odníma a jeho výplata sa zastavuje odo dňa 03. januára 2017 z dôvodu, že posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočka Martin oznámila pobočke, že pri kontrole posudzovania spôsobilosti na prácu u MUDr. D. X. - ošetrojúceho lekára žalobcu bolo zistené, že liečba pracovného úrazu poškodeného bola ukončená dňom 02. januára 2017. Žalobca sa domnieva, že uvedené však nie je dôvod na zánik nároku na výplatu úrazového príplatku, nakoľko z priloženej dokumentácie ošetrojúceho lekára vyplýva, že dočasná pracovná neschopnosť poškodeného naďalej pokračuje. Vo vzťahu k odvolacej námietke, že naďalej je práceneschopný a jeho liečenie naďalej pretrváva, tak ako pretrvával aj jeho nárok na výplatu nemocenského, nakoľko sa stal dočasne práceneschopným v dôsledku pracovného úrazu a súčasne mu do dnešného dňa trvá nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia žalovaný uviedol, že domnienka poškodeného, že automaticky počas celej doby poberania nemocenského bude mať nárok aj na výplatu úrazového príplatku, je mylná. Je potrebné si uvedomiť, že na jednej strane poškodený síce splňa základné podmienky nároku na úrazový príplatok, ale na druhej strane treba sledovať, či sa tieto podmienky počas poberania úrazového príplatku nezmenili tak, ako sa to stalo aj v tomto prípade, kedy dočasná pracovná neschopnosť odo dňa 03.01.2017 prestala súvisieť s pracovným úrazom zo dňa 08.09.2016 a začala trvať na iný dôvod. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že poškodený bol odo dňa 03.01.2017 na dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodu, ktorý nesúvisí so vznikom pracovného úradu, takže nárok na úrazový príplatok odo dňa 03.01.2017 mu nepatrí, pretože od tohto dňa nespĺňa podmienku nároku na úrazový príplatok a podmienky na výplatu úrazového príplatku podľa § 85 zákona. Žalovaný ešte uviedol, že nemocenské a úrazový príplatok sú dve rozdielne dávky, ktoré spolu síce do určitej miere súvisia, ale každá táto dávka má iné podmienky nároku na priznanie ako aj podmienky na výplatu.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 85, § 86, § 83, § 109 ods. 1, 2, § 112 ods. 2,4,6 citovaného zákona, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach, za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa prvej hlavy tretej časti S.s.p. a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby.

4. Krajský súd úvodom zdôraznil, že zo zákona je nemocensky poistený zamestnanec v právnom vzťahu, ktorý mu zakladá právo na mesačný príjem zo závislej činnosti. V zmysle zákonnej úpravy má zamestnanec nárok na dávku nemocenskú, ak splnil podmienky ustanovené na vznik nároku a síce, že pre úraz bol uznaný za dočasne práceneschopného na výkon zárobkovej činnosti. Dočasná práceneschopnosť sa začína dňom, v ktorom príslušný ošetrojúci lekár zistil chorobu, a to podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb. Kontrolu posudzovania spôsobilosti na prácu v rámci lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia vykonávajú posudkoví lekári. Títo spolupracujú s praktickým lekárom a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Kontrola posudzovania spôsobilosti

na prácu zahŕňa kontrolu odbornej úrovne posudzovania spôsobilosti na prácu ošetrojúcim lekárom a kontrolu diagnostického a liečebného procesu vo vzťahu k dĺžke trvania práceneschopnosti. Uviedol, že priznanie úrazového príplatku podľa § 85 zákona č. 461/2003 Z. z. predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, a to status zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz, uznanie zamestnanca za dočasne práceneschopného v dôsledku pracovného úrazu a súbeh nároku na úrazový príplatok s nárokom na náhradu príjmu alebo s nárokom na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. V posudzovanom prípade žalobca splnil zákonnú podmienku statusu zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí stotožnil s rozhodnutím orgánu nižšieho stupňa a zhodne uzavreli, že žalobcovi nebol úrazový príplatok priznaný z dôvodu, že nepreukázal, že jeho práceneschopnosť trvala v spornom období v dôsledku pracovného úrazu. Bolo teda nesporné, že žalobca utrpel pracovný úraz dňa 08.09.2016 o 19:00 hod. u zamestnávateľa OFZ, a.s., so sídlom Istebné, a to pri vkladaní polotovaru do stroja, kedy si poranil ľavý palec, zápästie a pravé koleno. Tento úraz bol uznaný zamestnávateľom za pracovný. Žalobca teda splnil podmienky ustanovené v § 85 zákona č. 461/2003 Z. z., ale spornou zostala dĺžka nároku na úrazový príspevok počas pracovnej neschopnosti žalobcu, keďže vyšetrením bolo zistené, že odo dňa 03. januára 2017 došlo u poškodeného k zmene dôvodu trvania dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len „DPN“), ktorá už podľa uvedenia v rozhodnutí žalovanej netrvala z dôvodu pracovného úrazu, ale z iného dôvodu, ktorý nielen podľa vyjadrenia posudkového lekára prvostupňového správneho orgánu už nebol v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, čím bola stanovená dĺžka práceneschopnosti žalobcu súvisiaca s pracovným úrazom, a teda i s nárokom na úrazový príplatok.

5. Správny súd sa vysporiadal s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, resp. správneho orgánu prvého stupňa, ktorú žalobca videl v absencii tej jeho časti, kde by sa správny orgán vysporiadal s jeho námietkami. Do dňa 08.09.2016, teda do dňa, kedy žalobca utrpel úraz, nemal žalobca žiadne zdravotné problémy. Vyplýva to aj z lekárskej správy o absolvovaní preventívnej prehliadky u jeho obvodného lekára MUDr. D. X. dňa 17.08.2016, teda len niekoľko dní pred úrazom. Žalobca, podľa jeho tvrdení, nikdy predtým nemal problémy s chrbticou, ani bolesťou horných či dolných končatín. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca je do dnešného dňa (rozumej dátum podania žaloby) uznaný za práceneschopného a jeho liečenie naďalej pretrváva, tak ako pretrváva aj jeho nárok na výplatu nemocenského. Žalobca je presvedčený o tom, že vyššie spomínané zdravotné komplikácie sú následkom utrpeného pracovného úrazu, pretože nikdy až do utrpenia pracovného úrazu nemal zdravotné problémy a bolesti ani s kolenom na pravej dolnej končatine, ani natrhnutý meniskus, netrpel típnutím stehna, prstov na ruke. Mal za to, že žalobca spĺňa zákonné podmienky ust. § 85 zákona, nakoľko sa stal nespochybniteľne DPN v dôsledku pracovného úrazu a súčasne mu do dnešného dňa (dátum podania žaloby) trvá nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia.

6. Krajský súd po vykonanom dokazovaní s poukazom na obsah spisového materiálu ako i administratívneho spisu konštatoval, že právom Sociálnej poisťovne bolo posudzovať zdravotný stav žalobcu a skúmať, či trvá jeho práceneschopnosť vyvolaná pracovným úrazom. Rozhodujúcou skutočnosťou pre vydanie rozhodnutia o nepriznaní nároku na úrazový príplatok žalobcu bolo konštatovanie, že neboli splnené podmienky stanovené v § 85 zákona č. 461/2003 Z.z., a to konkrétne podmienka, že dočasná práceneschopnosť žalobcu (od 03. januára 2017) nebola v dôsledku pracovného úrazu. Záver, že dočasná práceneschopnosť žalobcu od 03. januára 2017 nebola v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom žalobcu z 08.09.2016, žalovaný i prvostupňový správny orgán vyvodili z predložených podkladov (z lekárskejších správ predložených žalobcom, lekárskejších posudkov posudkových lekárov), z ktorých vyplýva, že dňa 25. januára 2017 posudková lekárka pobočky MT mailom oznámila pobočke, že kontrolou vykonanou u ošetrojúceho lekára bolo zistené, že liečba v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 08. septembra 2016 bola dňom 02. januára 2017 ukončená a DPN pokračuje zo všeobecných príčin. Na základe vyššie uvedeného pobočka vydala rozhodnutie, ktorým rozhodla, že poškodenému odo dňa 03. januára 2017 zaniká nárok na úrazový príplatok a súčasne mu od 03. januára 2017 odníma nárok na úrazový príplatok a zastavuje výplatu, priznaného rozhodnutím o priznaní nároku na ÚP. Po podaní odvolania poškodeným, pobočka listom č. 1209-8/2017-DK zo dňa 21. marca 2017, požiadala posudkovú lekárku pobočky MT, o opakovanú kontrolu trvania DPN, konkrétne, či DPN poškodeného súvisí naďalej s pracovným úrazom zo dňa 08. septembra 2016, pričom posudková lekárka naďalej trvala na tom, že dôvod ukončenia poberania

úrazového príplatku bol opodstatnený a liečba pracovného úrazu skončila dňa 02. januára 2017. Dňa 13. apríla 2017 bolo ústrediu doručené podanie označené ako „Oznámenie o zmene dôvodu trvania dočasnej pracovnej neschopnosti“ zo dňa 18. januára 2017. V predmetnom oznámení bolo posudkovou lekárkou pobočky MT uvedené, že kontrolou vykonanou dňa 18. januára 2017 bolo zistené, že odo dňa 03. januára 2017 došlo u poškodeného k zmene dôvodu trvania DPN, ktorá už netrvá z dôvodu pracovného úrazu, ale z iného dôvodu. S vyjadrením posudkovej lekárky pobočky MT sa stotožnil aj ošetrojúci lekár poškodeného. Ústredie v súvislosti s odvolaním poškodeného požiadalo dňa 25. apríla 2017 odbor lekárskej posudkovej činnosti Sociálnej poisťovne, ústredie, o súčinnosť, či v danom prípade DPN poškodeného súvisí naďalej s pracovným úrazom zo dňa 08. septembra 2016. OLPC ústredia v stanovisku zo dňa 26. apríla 2017 uviedol, že kompletná zdravotná dokumentácia bola dňa 04. apríla 2017 odstúpená posudkovému lekárovi ústredia, so sídlom v Žiline, ktorý dňa 13. apríla 2017 vypracoval stanovisko, v ktorom uviedol, že podľa prvotného vyšetrenia z úrazovej ambulancie zo dňa 08. septembra 2016 sa v úrazovom deji uvádza, že poškodený v práci približne o 18:00 hod. zakopol a spadol, narazil ľavou rukou a pravým kolenom do stroja. Subjektívne pri prvovýšetrení poškodený udával bolesť ľavého palca, zápästia a pravého kolena. V objektívnom náleze sa uvádza, že ľavý palec a zápästie je palpačne bolestivé s opuchom, s obmedzenou hybnosťou pre bolesť, bez krvnej podliatiny. Neurocirkulačné pomery sú v norme. Pravé koleno poškodeného je bez náplne, palpačná bolestivosť distálne štvorhlavého svalu bočne, koleno stabilné, hybnosť mierne obmedzená, predozadne negatívna. Vyšetrenie na menisku taktiež negatívne. U poškodeného bolo vykonané aj röntgenové vyšetrenie, ktorého záver znel, že palec, zápästie a koleno sú bez čerstvých úrazových zmien. Poškodenému bolo doporučené šetrenie sa, studené obklady a lieky od bolesti. Ďalej posudkový lekár ústredia uviedol, že poškodený dňa 02. januára 2017 absolvoval ortopedické vyšetrenie, kde v objektívnom náleze sa uvádza - pravá dolná končatina: coxa funkčne voľná, koleno bez náplne, extenzia i flexia voľná, nebolestivá, rotácie nebolestivé - stabilné, jabĺčko mobilné - nebolestivé, stav uzavretý ako počínajúca gonartróza. Ďalšia kontrola u poškodeného mala byť vykonaná podľa potreby. Bolo mu odporúčané posilňovať stehenné svalstvo. Z uvedeného teda vyplýva, že funkčný nález na pravom kolene je v norme, artrotické zmeny pravého kolena sú primerané veku. Posudkový lekár ústredia k námietke poškodeného, týkajúcej sa chýbajúcich odborných nálezov v zdravotnej dokumentácii poškodeného, uviedol, že poškodený bol posudkovou lekárkou pobočky MT vyzvaný na ich doručenie, avšak do dnešného dňa tak neučinil, preto pri vypracovaní stanoviska zo dňa 13. apríla 2017 vychádzal z dostupných nálezov. Záver stanoviska zo dňa 13. apríla 2017 znel: na základe odborných vyšetrení má za to, že liečba poškodeného pre pracovný úraz, ktorý sa stal dňa 08. septembra 2016, trvala odo dňa 08. septembra 2016 do dňa 02. januára 2017.

7. Ďalej krajský súd uviedol, že hodnotenie vykonané posudkovými lekármi žalovanej (i prvostupňového správneho orgánu), v ktorých kompetencii je práve takáto činnosť, a ako i vyhodnotenie dĺžky pracovnej neschopnosti žalobcu súvisiacej s pracovným úrazom z 08. septembra 2016, však nebolo možné správnym súdom posúdiť ako také, ktoré by v dostatočnom rámci dávalo jednoznačnú odpoveď posúdenia tvrdení žalobcu, v zmysle ktorých jeho práceneschopnosť od 03.01.2017 aj naďalej trvala z dôvodov dôsledkov pracovného úrazu z 08.09.2016. Žalobca sa nestotožnil so závermi žalovanej, že dočasná práceneschopnosť žalobcu pokračovala z iného, odlišného, dôvodu ako bol pracovný úraz žalobcu. Tento dôvod trvania ďalšej práceneschopnosti (po dátume ukončenia práceneschopnosti dňom 02.01.2017) žalobcu, podľa zistení správneho súdu, nebol v napadnutom rozhodnutí žalovaného konkretizovaný a ani špecifikovaný, bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí, že DPN pokračuje „zo všeobecných príčin“. „OLPC ústredia v stanovisku zo dňa 26. apríla 2017 uviedol, že kompletná zdravotná dokumentácia bola dňa 04. apríla 2017 odstúpená posudkovému lekárovi ústredia, so sídlom v Žiline (ďalej len „posudkový lekár ústredia“), ktorý dňa 13. apríla 2017 vypracoval stanovisko, v ktorom uviedol, že podľa prvotného vyšetrenia z úrazovej ambulancie zo dňa 08. septembra 2016 sa v úrazovom deji uvádza, že poškodený v práci približne o 18:00 hod. zakopol a spadol, narazil ľavou rukou a pravým kolenom do stroja. Subjektívne pri prvovýšetrení poškodený udával bolesť ľavého palca, zápästia a pravého kolena. V objektívnom náleze sa uvádza, že ľavý palec a zápästie je palpačne bolestivé s opuchom, s obmedzenou hybnosťou pre bolesť, bez krvnej podliatiny. Neurocirkulačné pomery sú v norme. Pravé koleno poškodeného je bez náplne, palpačná bolestivosť distálne štvorhlavého svalu bočne, koleno stabilné, hybnosť mierne

obmedzená, predozadne negatívna. Vyšetrenie na menisku taktiež negatívne. U poškodeného bolo vykonané aj röntgenové vyšetrenie, ktorého záver znel, že palec, zápästie a koleno sú bez čerstvých úrazových zmien. Poškodenému bolo doporučené štetenie sa, studené obklady a lieky od bolesti. Konštatoval, že z prvovýšetrenia jednoznačne vyplýva, že úrazovým dejom došlo k poškodeniu zápästia a palca vľavo, pravého kolena s distálnou časťou štvorhlavého stehnového svalu bočne. Diagnosticky bol stav uzatvorený ako pomliaždenie iných častí zápästia a ruky, pomliaždenie kolena. Bola zahájená rehabilitácia.“ Z dôkazov v administratívnom spise vyplýva, že pracovný úraz žalobca podľa Oznámenia poistnej udalosti zo dňa 16. septembra 2016 a zo Záznamu o registrovanom pracovnom úraze spísaného dňa 12. septembra 2016 utrpel dňa 08. septembra 2016 o 19:00 hod. u zamestnávateľa OFZ, a.s., so sídlom Istebné, 027 53 Istebné (ďalej len „zamestnávateľ“), a to pri vkladaní polotovaru do stroja, kedy si poranil ľavý palec, zápästie a pravé koleno. Tento úraz bol uznaný zamestnávateľom za pracovný. Zo stanoviska posudkového lekára zo dňa 13.04.2017, ktoré bolo prevzaté i do napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva konštatovanie, že „...Z uvedeného prvovýšetrenia jednoznačne vyplýva, že úrazovým dejom došlo k poškodeniu zápästia a palca vľavo“, „...Diagnosticky uzatvorený stav ako pomliaždenie iných častí zápästia a ruky“, „Nález na ľavej ruke nie je popisovaný, z uvedeného vyplýva, že liečba poranenia ľavej ruky v dôsledku pracovného úrazu je ukončená 31.10.2016“. Vzhľadom na citované skutočnosti, obsah spisového materiálu, obsah administratívneho spisu dospel správny súd k záveru nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej, keď je zrejmé, že úrazovým dejom došlo i k poškodeniu zápästia a palca, čo bolo diagnosticky vyhodnotené ako pomliaždenie iných častí zápästia a ľavej ruky, pričom posudkový lekár konštatuje, bez ďalšieho, ukončenie liečby 31.10.2016 z dôvodu, že nález na ľavej ruke nie je popisovaný, pritom z Oznámenia o zmene dôvodu trvania dočasnej pracovnej neschopnosti, na ktorom je dátum 13. apríl 2017 (odtlačok pečiatky) Sociálna poisťovňa, pobočka Útvar úrazového poistenia vyplýva, že Dočasne práceneschopná osoba - žalobca, Dočasná pracovná neschopnosť trvá od 09.09.2016 z dôvodu pracovného úrazu číslo Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti XXXXXXXX, Dg. S 60.02, S 80.0. Kontrolou vykonanou posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne podľa § 154 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení dňa 18.01.2017 bolo zistené, že od 03.01.2017 došlo k zmene dôvodu trvania dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorá už netrvá z dôvodu pracovného úrazu/choroby z povolania, ale už iného dôvodu, ktorý nie je neidentifikovateľný a tým ani verifikovateľný. Ošetrojúci lekár vo svojom vyjadrení zo dňa 18.01.2017 uviedol, že na základe ortopedického vyšetrenia 02.01.2017 bola ukončená liečba pracovného úrazu. Z uvedených skutočností potom podľa správneho súdu, bez ďalšieho nie je možné vyhodnotiť (ne)relevanciu argumentáciu žalobcu v žalobe, a to „v dôsledku predmetného pádu, kvalifikovaného - ako pracovný úraz, sa u neho do dnešného dňa prejavujú následky zranenia, a to predovšetkým bolesť kolena pri záťažovej činnosti, trpnutie stehenného svalu na pravej nohe, z toho dôvodu absolvoval žalobca koncom januára rehabilitáciu. Nakoľko bolesti pretrvávajú, žalobca bol poslaný na CT vyšetrenie chrbtice, so záverom posunutia platničiek v intervertebrálnom priestore L3-4 o 5 mm a L4-5 o 3 mm. Pre bolesti zápästia absolvoval žalobca dňa 14.02.2017 operáciu karpálneho tunela. Po operácii žalobcovi naďalej pretrvávajú zdravotné komplikácie, a to trpnutie prstov a zápästia, v dôsledku čoho absolvoval množstvo ďalších vyšetrení, výsledkom ktorých bol záver, že žalobca sa musí podrobiť ďalšej operácii zápästia. Termín operácie je stanovený na 17.09.2017. Do dňa 08.09.2016, teda do dňa, kedy žalobca utrpel úraz, nemal žalobca žiadne zdravotné problémy. Vyplýva to aj z lekárskej správy o absolvovaní preventívnej prehliadky u svojho obvodného lekára MUDr. D. X. dňa 17.08.2016, teda len niekoľko dní pred úrazom. Žalobca nikdy predtým nemal problémy s chrbticou, ani bolesťou horných či dolných končatín. Z vyššieho uvedeného je zrejmé, že žalobca je do dnešného dňa uznaný za práceneschopného a jeho liečenie naďalej pretrváva, tak ako pretrváva aj jeho nárok na výplatu nemocenského. Žalobca je presvedčený o tom, že vyššie spomínané zdravotné komplikácie sú následkom utrpeného pracovného úrazu. Je potrebné uviesť do skutkového stavu, že žalobca nikdy až do utrpenia pracovného úrazu nemal zdravotné problémy a bolesti ani s kolenom na pravej dolnej končatine, ani natrhnutý meniskus, netrpel trpnutím stehna, prstov na ruke.“, vo vzťahu k záverom vyplývajúcim z napadnutého rozhodnutia, pričom bez ďalšieho, v tomto štádiu konania nie je možné presvedčivo a bez akýchkoľvek pochybností vyhodnotiť relevanciu tvrdení žalobcu, ak z napadnutého rozhodnutia nevyplýva argumentácia v týchto rovinách, z ktorej by bolo zrejmé, že zdravotné problémy uvádzané žalobcom nie je možné zahrnúť do takých, ktoré sú zapríčinené pracovným úrazom.

8. Správny súd vzhľadom na vyššie konštatovanú absenciu odôvodnenia konštatoval nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov. Pokiaľ aj správne orgány žalobcom uvádzané argumenty po posúdení ich obsahu nepovažovali za spôsobilé preukázať skutkové a právne okolnosti rozhodné z hľadiska aplikácie dotknutých právne relevantných noriem, bolo v záujme zachovania práva žalobcu na spravodlivý proces (ktorého imanentnou súčasťou je aj presvedčivé odôvodnenie správneho rozhodnutia) prinajmenšom potrebné v odôvodnení rozhodnutia ozrejmiť tieto úvahy. V tejto súvislosti správny súd poukázal na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy, ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí, vychádzajúc z prístupov právneho štátu (článok 1 ods. 1 Ústavy SR) a právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 Ústavy SR). Správny súd uviedol, že je si síce vedomý toho, že hoci vnútorné presvedčenie správneho orgánu hrá v procese hodnotenia dôkazov významnú úlohu, toto presvedčenie nemá predstavovať svojvoľu, ale naopak, malo by sa vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky (obdobne rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/08).

9. Vzhľadom na absenciu preskúmateľného odôvodnenia Sociálnej poisťovne, ústredia, kedy žalovaný uvedený nedostatok vo svojom rozhodnutí neodstránil, správny súd s poukazom na § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 veta prvá S.s.p.) Na záver správny súd uviedol, že z dôvodu nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia sa nemohol meritórne zaoberať prieskumom žalobou napadnutého rozhodnutia. Dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného bol k momentu rozhodovania správneho súdu nedostatok dôvodov rozhodnutia (ktorý sa premietol do predčasnosti prijatých právnych záverov).

II.

Kasačná sťažnosť žalovanej

10. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala žalovaná v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. Navrhla, aby najvyšší správny súd rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 26Sa/22/2019 zo dňa 25.11.2021 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalovaná vyslovila svoj nesúhlas s právnym posúdením veci zo strany krajského súdu. Uviedla, že v danom prípade nebolo sporné, že žalobca dňa 8. septembra 2016 utrpel pracovný úraz, a nebola sporná ani skutočnosť, že žalobca bol v dôsledku predmetného pracovného úrazu uznaný za DPN, pričom jeho DPN trvala odo dňa 9. septembra 2016. Následne však posudková lekárka pobočky Martin zo zdravotnej dokumentácie žalobcu zistila, že odo dňa 3. januára 2017 už nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi pokračujúcou DPN a pracovným úrazom zo dňa 8. septembra 2016, nakoľko trvanie nároku na úrazový príplatok je podmienené trvaním súvislosti DPN s liečením následkov predmetného pracovného úrazu. Dňom, kedy dôvodom DPN už nie je pracovný úraz, nárok na úrazový príplatok zaniká. Posúdenie príčinnej súvislosti DPN s pracovným úrazom ako medicínskej otázky, spadá do kompetencie posudkových lekárov Sociálnej poisťovne. V danom prípade sám ošetrojúci lekár, v ktorého kompetencii je určovanie dôvodu vzniku a trvania DPN žalobcu konštatoval, že DPN vzniknutá dňa 9. septembra 2016 odo dňa 3. januára 2017 nesúvisí s pracovným úrazom zo dňa 8. septembra 2016 a to na zákl. ortoped. vyš. 02.01.2017, pričom s jeho záverom sa po preskúmaní zdravotnej dokumentácie, poukazujúc na konkrétne lekárske nálezy, jednoznačne stotožnili aj oba stupne posudkovej činnosti, a preto tento záver žalovaná považovala za jednoznačný, dôkazmi podopretý a súladný so skutkovým stavom veci.

12. Žalovaná nesúhlasila s názorom krajského súdu vyjadreným v rozsudku na strane 13 v bode 37, nakoľko zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovanej nemôže zmeniť tá skutočnosť, že žalovaná v rozhodnutí nekonkretizovala zmenu dôvodu DPN, ale uviedla, že DPN pokračuje zo všeobecných príčin. Rozhodujúcou skutočnosťou pre žalovanú bolo, že odo dňa 3. januára 2017, už

neboli splnené podmienky stanovené v § 85 zákona o sociálnom poistení, a to konkrétne podmienka, že DPN žalobcu odo dňa 3. januára 2017 už nebola v dôsledku predmetného úrazu. Poukázala na to, že počnúc dňom 3. januára 2017 DPN žalobcu už netrvá na následky predmetného pracovného úrazu, ale pre ochorenie chrbtice z dôvodu medicínsky potvrdených degeneratívnych zmien v krčnej a lumbosakrálnej oblasti chrbtice, posudkoví lekári Sociálnej poisťovne vyvodili na základe lekárskeho nálezov napr. lekárske správy zo dňa 10. januára 2017, zo dňa 31. januára 2017, v zmysle ktorých je koleno bez opuchu, bez náplne, lekárske správy zo dňa 21. novembra 2016, 22. novembra 2016, 15. a 21. februára 2017, 1. marca 2017, 26. apríla 2017 a 25. mája 2017 v zmysle ktorých bol žalobcovi diagnostikovaný „syndróm karpálneho tunela“, ktorý nie je následok pracovného úrazu zo dňa 8. septembra 2016, ale dlhodobo sa vyvíjajúcej choroby ako následku preťažovania končatiny v určitej polohe, ako aj lekárska správa z ortopedickej ambulancie zo dňa 2. januára 2017 v zmysle ktorej je funkčný nález v norme, artrotické zmeny pravého kolena sú primerané veku.

13. Žalovaná uviedla, že postupovala v súlade s legislatívou ako i rozhodovacou činnosťou NS SR sp. zn. 1Sžso/30/2016 zo dňa 7. novembra 2017 v zmysle ktorého je dôležité preukázať, že „medzi poškodením zdravia pri úraze a neskoršími zdravotnými problémami ...existuje priama príčinná súvislosť...“ a preto sa žalovaná nestotožnila s tvrdením krajského súdu o tom, že dôvod trvania ďalšej práceneschopnosti (po dátume ukončenia práceneschopnosti dňom 02.01.2017) žalobcu, podľa zistení správneho súdu, nebol v napadnutom rozhodnutí žalovaného konkretizovaný a ani špecifikovaný...“, nakoľko uvedené Sociálnej poisťovni zo zákona o sociálnom poistení ani nevyplýva.

14. V ostatnom žalovaná zotrvala na svojom názore prezentovanom vo vyjadrení k žalobe a v kasačnej sťažnosti na ktoré poukázala.

III.

Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti

15. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovanej vyjadril podaním z 27.01.2022 stotožňujúc sa s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu. Taktiež mal za to, že rozhodnutie žalovanej je nepreskúmateľné a samotné konštatovanie lekára, že od 03.01.2017 trvá dočasná práceneschopnosť len zo všeobecných dôvodov nie je na mieste. Zdôraznil, že pred pracovným úrazom bol zdravotne v poriadku, zotrval na tom, že jeho pracovná neschopnosť v súvislosti s pracovným úrazom nemala skončiť dňom 03.01.2017, mala pokračovať, nakoľko následky úrazu pretrvávajú aj naďalej. Navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil a priznal mu náhradu trov konania.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

17. Podľa ust. § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

18. Podľa ust. § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovanej nie je dôvodná.

20. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 26Sa/22/2019-65 zo dňa 25. novembra 2021, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

21. Predmetom preskúmvacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Sociálnej poisťovne, ústredie č. 36338-7/2017-BA zo dňa 12. 05. 2017, ktorým odvolanie proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín zamietla v celom rozsahu a napadnuté rozhodnutie potvrdila. Prvostupňovým rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Dolný Kubín zo dňa 22. 02. 2017, č. 1209-6/2017-DK rozhodla o zániku nároku žalobcu na úrazový príplatok, priznaný rozhodnutím č. DK-50351/2016, ktorý sa odo dňa 03. januára 2017 odníma a jeho výplata sa zastavuje.

22. Kasačný súd v súvislosti s prebiehajúcim konaním na krajskom súde poukazuje na to, že predmetnému rozhodnutiu krajského súdu predchádzalo rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý rozsudkom č. k. 26Sa/8/2017-128 dňa 04. apríla 2018 rozhodnutie žalovaného č. 36338-7/2017-BA zo dňa 12.05.2017 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, č. k. 7Sk/19/2018 zo dňa 26. júna 2019 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. V ďalšom konaní bolo povinnosťou krajského súdu opätovne sa vecou zaoberať, vec prejednať v medziach podanej žaloby, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovanej v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť.

23. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 S.s.p.). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 S.s.p.). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 S.s.p.). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 S.s.p.).

24. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich

hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

25. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, napadnutého žalobou, vykonal náležite v zmysle platnej právnej úpravy zákona č. 461/2003 Z. z. a svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, aj riadne odôvodnil.

26. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovanej vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalovanej uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 S.s.p. dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

27. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

28. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

29. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

30. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

31. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd uvádza: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konšatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej

aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

32. Zákon č. 461/2003 Z.z. vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia, konanie vo veciach sociálneho poistenia a konanie vo veciach vymáhania pohľadávok. (§ 1).

33. Podľa ust. § 2 písm. c) citovaného zákona v znení neskorších predpisov, sociálne poistenie podľa tohto zákona je úrazové poistenie ako poistenie pre prípad poškodenia zdravia alebo úmrtia v dôsledku pracovného úrazu, služobného úrazu (ďalej len "pracovný úraz") a choroby z povolania,

34. Podľa ust. § 85, zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16, ktorý v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania bol uznaný za dočasne práceneschopného, má nárok na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa osobitného predpisu 51) alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia.

35. Podľa ust. § 153 ods. 6, posudkový lekár posudzuje na účely sociálneho poistenia pri kontrolných lekárskech prehliadkach zdravotný stav, schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a pracovnú schopnosť poistenca a poškodeného

a) v lehote určenej pri predchádzajúcom posudzovaní alebo aj skôr, ak zistí posudkovo významné skutočnosti, ktoré odôvodňujú vykonanie kontrolnej lekárskej prehliadky,

b) na podnet inej fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

36. Podľa ust. § 153 ods. 8 posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom, ošetrojúcim lekárom 87) a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia môže posúdiť dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav poistenca v prítomnosti prísediaceho lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore

37. Podľa ust. § 154 ods. 1, 2, kontrola posudzovania spôsobilosti na prácu zahŕňa kontrolu

a) odbornej úrovne posudzovania spôsobilosti na prácu ošetrojúcim lekárom,

b) diagnostického a liečebného procesu vo vzťahu k dĺžke dočasnej pracovnej neschopnosti,

c) potreby osobného a celodenného ošetrovania alebo potreby osobnej a celodennej starostlivosti na poskytovanie ošetrovného v sporných prípadoch,

d) potreby preradenia na inú prácu na poskytovanie vyrovnávacej dávky v sporných prípadoch.

Kontrolu posudzovania spôsobilosti na prácu vykonáva posudkový lekár.

38. Podľa ust. § 195 ods. 1, organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

39. Podľa ust. § 195 ods. 2, podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

40. Podľa ust. § 195 ods. 4, organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

41. Podľa ust. § 196 ods. 1, dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

42. Podľa ust. § 196 ods. 3, organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, 96a) ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok.

43. Podľa ust. § 196 ods. 6, účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhlí, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

44. Podľa ust. § 196 ods. 7, organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

45. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvorí administratívny spis žalovanej a právnej úpravy zákona o sociálnom poistení kasačný súd zistil, že medzi účastníkmi ostalo predovšetkým sporné, či zdravotné komplikácie žalobcu (DPN pokračovala zo všeobecných príčin), ktoré pretrvávali aj po deklarovanom ukončení liečby pracovného úrazu sú v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Vznik nároku na úrazový príplatok sa podmieňuje dočasnou pracovnou neschopnosťou vzniknutou v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, ktorá súčasne zakladá nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo nárok na výplatu nemocenského. Vo vzťahu k takto poskytovaným dávkam má úrazový príplatok výlučne nadstavbový charakter. V tomto smere teda kľúčovú úlohu zohráva súvislosť medzi pracovným úrazom a dočasnou pracovnou neschopnosťou. Pokiaľ teda pracovná neschopnosť bola spôsobená pracovným úrazom, má žiadateľ (aj za splnenia ďalších podmienok plynúcich z § 85 zákona č. 461/2003 Z. z.) nárok na úrazový príplatok. Zároveň v zmysle ponímania a contrario potom platí, že ak dočasná pracovná neschopnosť prestala súvisieť s pracovným úrazom, nárok na úrazový príplatok (naviazaný na vzájomný súvis medzi pracovným úrazom a dočasnou pracovnou neschopnosťou) musí zaniknúť.

46. Žalovaná v kasačnej sťažnosti zotrvala na názore, že DPN žalobcu odo dňa 3. januára 2017 nesúvisí s pracovným úrazom a to na základe ortopedického vyšetrenia z 02.01.2017, ako uviedol sám ošetrojúci lekár s ktorého záverom sa po preskúmaní zdravotnej dokumentácie, stotožnili oba stupne posudkovej činnosti a preto tento záver považovala žalovaná za jednoznačný, dôkazmi podporený a súladný so stavom veci.

47. Podľa názoru krajského súdu bolo rozhodnutie žalovanej nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko boli zistené také vady skutkových zistení, ktoré dôvodne spochybňujú záver

žalovanej, ako aj absencia úvah, ktoré viedli žalovanú pri vyhodnocovaní dokazovania k záveru o zániku nároku žalobcu na úrazový príplatok. S uvedeným sa stotožnil aj kasačný súd. Je nesporné, že žalobca nemal pred pracovným úrazom žiadne zdravotné problémy ani obmedzenia, čo bolo jednoznačne preukázané preventívnou prehliadkou dňa 17.08.2016 u jeho ošetrojúceho lekára. Žalovaná pri rozhodovaní vychádzala zo stanovísk posudkových lekárov žalovanej, ktorí vychádzali z dostupných nálezov, ktoré však vychádzali z neúplnej zdravotnej dokumentácie žalobcu, na doloženie ktorej bol žalobca vyzvaný. Žalovaná konštatuje, že túto žalobca nedoručil, čo je v rozpore s tvrdením žalobcu. K ukončeniu liečby žalobcu v súvislosti so zraneniami spôsobenými pracovným úrazom malo dôjsť podľa stanoviska posudkového lekára zo dňa 13.04.2017 dňa 02. januára 2017 a to na základe ortopedického vyšetrenia, pričom posudkový lekár v stanovisku bez ďalšieho uviedol, že nález na ľavej ruke popisovaný pri kontrolnom vyšetrení dňa 31.10.2016 nebol, preto jeho liečba bola ukončená dňa 31.10.2016. Uvedené je v rozpore s tvrdením žalobcu, že pre bolesti zápästia absolvoval dňa 14.02.2017 operáciu karpálneho tunela a následne aj dňa 17.09.2017. V konaní tak, podľa názoru kasačného súdu, nebolo hodnoverne preukázané, kedy došlo k zániku príčinnej súvislosti medzi pracovným úrazom a dočasnou pracovnou neschopnosťou. Hoci žalovaná v rozhodnutí argumentuje tým, že nemala dôvod spochybňovať závery posudkových lekárov, ktorých stanoviská majú charakter odborného posudku slúžiaceho ako dôkazný prostriedok v konaní, je pre riadne zistenie a posúdenie zistených skutočností (skutkových okolností) nevyhnutné vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí. Posúdenie dôvodnosti toho kedy došlo k ukončeniu liečby zranení spôsobených pracovným úrazom (t.j. za účelom zistenia, ktorým dňom došlo k ukončeniu liečenia žalobcu v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom) je výsostne medicínskou otázkou, preto je vhodné pre úplné zistenie skutkového stavu nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z daného odboru.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovanej, ktorou namietala nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom vyhodnotil ako nedôvodnú a kasačnú sťažnosť žalovanej postupom podľa ust. § 461 S.s.p zamietol.

49. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalovanej, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. nepriznal a žalobcovi ich nepriznal, pretože mu žiadne trovy v tomto kasačnom konaní nevznikli (§ 163 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p.)

50. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

